

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 75.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366612160/facsimile.pdf> (tilgået 10. maj 2021)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»Vil de gjøre mig frygtsom for min egen Indbildning – spurgte Hr. Hind og loe – nei dertil har jeg til Lykke ikke Fantasie nok, og Hvo som ikke har Troen derpaa, staar netop mindst Fare for slige Forvildelser. Som Poesie betragtet horer jeg imidlertid ret gerne paa alle slige Hjernespind, og har fra min Barndom et temmeligt Forraad, hvormed jeg kan opvarte Dem, naar vi Intet bedre har at tale om.»

»Intet er mig kjærere: o fortæl, fortæl, kjære Hr. Hind! Deres sidste Historie om den store ulykkelige Røver holdt jeg ret meget af, og havde jeg været i hans Bruds Sted –»

«Saa havde De maaskee dog ikke forladt ham?»

»Nei, dertil var han dog for tro og ærlig, skjøndt han rigtignok var en rædsom Mand. Men Spøgelschistorier ere dog bedre; fortæl os nogle ret frygtelige! Dog det siger jeg Dem, kom mig ikke bag efter og forklar det paa en naturlig Maade, saa det bliver til Rorter eller Muus, hvad jeg troede var Aander eller overnaturlige Væsner; det kan jeg ikke lide for min Død.»

»Modige Sjæl! De gruer ikke engang for det Skrækkeligste og vil have virkelige Spøgelschistorier; men dermed kan jeg naturligvis ikke tjene Dem, da jeg ikke kan ansee nogen for virkelig, om den saa hændtes mig selv.»

»Heller ikke for sandsynlig eller muelig?»

»Nei, derfor bevare mig den sunde Menneskeforstand! meer end poetisk Tro derpaa har De neppe selv, skjøne Maria! thi De har dog vist Intet oplevet, som De med Rimelighed kunde henføre til det Overnaturlige.»

»Det behøves ikke heller, just fordi jeg troer det alligevel; men jeg frygter ikke derfor.»

»De troer da vel ogsaa paa Dobbeltgjængere, skal vi see?» spurgte Herr Hind nu og smilede.

»Derom veed jeg ikke hvad jeg skal tænke, det synes mig dog næsten alt for besynderligt.»

»De vilde vist ogsaa forfærdes, hvis De saaledes engang tog et flygtigt Skyggebillede for en af deres bedste Venner.»

»Naar det var En, jeg ret holdt af, troer jeg dog ikke jeg vilde frygte derfor. Det vilde være mig et Bevis mere for, at Aanden kan være hvor den vil, og for en god og kjær Aand havde jeg jo Intet at frygte.»

»Men De maa dog antage det for umuligt – vedblev Herr Hind – ellers kunde de jo ikke være vis paa, at det var mig, som stod her for